

NOTISER

Något om dvärgmåsens födoval

Under sensommar och höst ses unga och gamla dvärgmåsar på Stor Hjälmaren. Oftast enstaka eller i små grupper, men vid några tillfällen har ett tjugotal exemplar setts på en och samma plats. Massförekomst av insekter, en dagslända (Roland Staav i brev), är trolig orsak till de större ansamlingarna av dvärgmåsar. Det har dock visat sig att dvärgmåsen till viss del även livnär sig på fisk under vistelse i Hjälmaren. Det är främst hos enstaka dvärgmåsar som stannat längre under hösten, in i oktober, som detta observerats. Vid vissa tillfällen går nors upp mot ytan i stora mängder, troligen jagade av större fiskar. Då de små norsarna når ytan verkar de avtrubbade och bedövade, och blir ofta liggande nästan livlösa på ytan en stund. Yrkesfiskare kallar detta för norspåslag och det sker dagligen. Till dessa påslag kommer måsar och trutar för att söka föda. Finns det då någon dvärgmåsar i närheten kommer den också dit och snappar upp smånors från ytan. Detta har vi sett vid flera tillfällen. Fisken tas från ytan. Dvärgmåsen sväljer den sedan i flykten. Fiskaren Bo Eriksson, Valen, försökte en gång mata en dvärgmåsar med en liten abborre, ca 20 gram, men den var för stor för dvärgmåsen. Trots många försök var måsens gap för litet. Det ska alltså vara norsar av liten stölek om dvärgmåsen ska kunna ta dem.

Lilf Eriksson, Karl Knutssonsgatan 2B, 742 00 Arboga

Mer om isnäbbade änder.

I FiV nr 4 1982 beskriver Lars Löfgren, Arboga, problemet med de isnäbbade gräsänderna i Arbogaån. Fortsatta undersökningar om problemet har visat att detta inte är så utbrett, utan tydligen ett lokalt problem, åtminstone med en så stor andel isnäbbar. Vid flera tillfällen 1984 och 1985 har en fjärdedel av de övervintrande gräsänderna vissa dagar haft isklumpar på näbben eller t.o.m. på stjärtens ovansida. Vissa isklumpar är så stora att hela huvudet tryckts